

te fins a l'Escala. Idèntica combinació, ara a la inversa i de nit, en acabar el ball del diumenge que, a part dels lloguers d'altres festes, era ordinàriament la feina de cada setmana junt amb la sessió d'assaig del dissabte.

Fou el seu bon amic Ramon Tasis, que l'havia fet entrar a la cobla escalenca, qui l'aconsellà de deixar-la per passar als Montgrins quan en rebé l'oferta directament dels representants Josep Cristòfol i Enric Vallespí. Ell s'hauria quedat de bon grat amb els de l'Escala, però en Ramon amb molta noblesa li desitjà el millor. S'incorporà, doncs, a la cobla torroellenca. Era l'any 1926, en què Vicenç Bou i els germans Vallespí eren al zenit de la celebritat i els Montgrins havien adquirit un gran prestigi, que s'acredità encara més amb Lluís Cotxo com a primer tenora, esdevingut llavors el més famós intèrpret d'aquest instrument. L'any 1940, després de 15 anys amb els Montgrins, entrà a formar part de la cobla Girona, una altra de les de més renom, la qual integrava músics de tanta reputació com Roca Delpech, Josep Puig, Josep Ma Boix, entre altres. De 1945 a 1949 el trobem a la Selvatana de company amb el gran fiscorn Pere Arpa. Un altre amic entranyable, el trompeta Pere Pruñonosa, *Trumfa*, no parà fins que el féu ingressar a la Caravana de Torroella de Montgrí, de la qual plegava el primer tenora Joaquim Ribes,



A l'Escala, quan Cotxo n'era component de la Principal.

D'esquerra a dreta: Joan Puig de Pals, Peret Joaquim, secretari de la vila, Lluís Cotxo i Llopart de Celrà.